RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 79.798/1/V
van 21 september 2026

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot instelling van een toetsingskader en een vaste commissie om verzoeken tot teruggave van cultuurgoederen die geroofd zijn in het kader van de nazivervolging, te behandelen’

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

Op 13 juli 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 27 augustus 2026[*], een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot instelling van een toetsingskader en een vaste commissie om verzoeken tot teruggave van cultuurgoederen die geroofd zijn in het kader van de nazivervolging, te behandelen’.

Het voorontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 10 september 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 september 2026.

*

[*] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt er in hoofdzaak toe een commissie op te richten die adviseert over verzoeken tot teruggave van cultuurgoederen waarvan de verzoekers stellen dat de oorspronkelijke eigenaar door omstandigheden die moeten worden toegerekend aan het naziregime onvrijwillig het bezit ervan verloor, en die tegenwoordig deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap[2] of zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden.

Hoofdstuk 1 bevat algemene bepalingen (artikelen 1 tot 4 van het voorontwerp), waaronder een aantal definities (artikel 3).

In hoofdstuk 2 wordt de restitutiecommissie opgericht en wordt het mandaat ervan bepaald (artikel 5).

In hoofdstuk 3 worden de procedures bij restitutieverzoeken geregeld (artikelen 6 tot 9), waarbij een onderscheid wordt gemaakt naar gelang het verzoek betrekking heeft op een cultuurgoed uit de Collectie Vlaamse Gemeenschap, een cultuurgoed dat eigendom is van een lokale overheid of een cultuurgoed dat eigendom is van een privé-eigenaar.

De hoofdstukken 4 en 5 betreffen respectievelijk de samenstelling (artikelen 10 en 11) en de interne werking (artikelen 12 tot 17) van de restitutiecommissie.

In hoofdstuk 6 wordt bepaald op basis van welke elementen de restitutiecommissie haar advies formuleert (artikel 18) en hoofdstuk 7 bevat het materieel kader dat de commissie bij het formuleren van haar adviezen in acht neemt (artikelen 19 en 20).

In hoofdstuk 8 worden de gevolgen van de adviezen van de restitutiecommissie geregeld wanneer het verzoek betrekking heeft op een cultuurgoed uit de Collectie Vlaamse Gemeenschap (artikelen 21 en 22).

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Zijnde “het geheel van erfgoed- en kunstcollecties, en ook de individuele cultuurgoederen, die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest en waarvan de Vlaamse Regering het beheer heeft toevertrouwd aan de administratie van de Vlaamse Regering die bevoegd is voor het roerend cultureel erfgoed” (artikel 3, 5°, van het voorontwerp).

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

In hoofdstuk 9 wordt de verwerking van persoonsgegevens geregeld die met de ontworpen regeling gepaard gaat (artikelen 23 tot 31).

In hoofdstuk 10 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor iedere bepaling van het aan te nemen decreet de datum van inwerkingtreding te bepalen (artikel 32).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De ontworpen regeling is van toepassing op cultuurgoederen die deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap of zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden. In artikel 3, 3°, van het voorontwerp wordt dat laatste begrip als volgt gedefinieerd:

> "binnen de Vlaamse Gemeenschap: in het Nederlandse taalgebied of in instellingen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;".

Te dien aanzien rijst de vraag wat wordt bedoeld met een cultuurgoed dat zich in het Nederlandse taalgebied of in een instelling gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bevindt. Moet het goed in kwestie zich permanent effectief in het voormelde gebied of in de voormelde instelling bevinden of kan het tijdelijk worden uitgeleend aan een museum, een instelling of een galerij dat of die zich niet binnen de Vlaamse Gemeenschap bevindt? Omgekeerd rijst de vraag of de ontworpen regeling van toepassing is wanneer een cultuurgoed tijdelijk wordt uitgeleend aan een instelling in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Hieromtrent om toelichting gevraagd, antwoordde de gemachtigde:

> "Het is de bedoeling om adviesvragen over teruggaveverzoeken over cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden, te laten behandelen door de restitutiecommissie.
>
> Het is evenwel onze bedoeling dat cultuurgoederen die tijdelijk voor bruikleen/onderzoek/restauratie buiten de Vlaamse Gemeenschap werden gebracht, maar met de intentie om ze opnieuw binnen de Vlaamse Gemeenschap te brengen, worden beschouwd als zich 'binnen de Vlaamse Gemeenschap' bevindend. Adviesvragen over restitutieverzoeken over cultuurgoederen die definitief buiten de Vlaamse Gemeenschap zijn of worden gebracht, of die zich tijdelijk binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden, zijn niet ontvankelijk en worden niet behandeld."

Met het oog op de rechtszekerheid is het raadzaam om dit te verduidelijken in de tekst van het voorontwerp, of minstens in de memorie van toelichting, vermits het toepassingsgebied van de ontworpen regeling grotendeels afhangt van de draagwijdte die aan het begrip "binnen de Vlaamse Gemeenschap" wordt gegeven.

4. De ontworpen regeling is onder meer van toepassing op cultuurgoederen die eigendom zijn van privé-eigenaars. Dat begrip wordt evenwel niet gedefinieerd in de ontworpen regeling. Ook de memorie van toelichting bevat dienaangaande geen nadere uitleg.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

Hieromtrent bevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> "Onder 'privé-eigenaar' verstaan we elke eigenaar van een cultuurgoed dat geen eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap of een lokaal bestuur."

Dit zou betekenen dat aan de ontworpen regeling een bijzonder ruim toepassingsgebied wordt gegeven en dat onder het begrip "privé-eigenaar" ook publiekrechtelijke instellingen, met inbegrip van federale instellingen,[3] en rechtspersonen zoals vzw's worden begrepen. Gevraagd of dit de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp, verklaarde de gemachtigde:

> "Het is de bedoeling om alle eigenaars van cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden, met uitzondering van cultuurgoederen die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of een lokaal bestuur, als privé-eigenaars te beschouwen. Dus wij zien in deze bijgevolg ook stichtingen, vzw's, etc. als privé-eigenaars.
>
> De bedoeling is om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk claims op een gelijkaardige manier behandeld kunnen worden binnen Vlaanderen en voor advies voorgelegd kunnen worden aan de commissie.
>
> Het is weliswaar ook de bedoeling dat cultuurgoederen die deel uitmaken van de collectie van een federale instelling NIET binnen deze definitie van privé-eigenaar vallen."

Uit de antwoorden van de gemachtigde blijkt een zekere ambiguïteit omtrent de draagwijdte van het begrip "privé-eigenaar". Er wordt immers gewag gemaakt van "elke eigenaar" of "alle eigenaars" van (een) cultuurgoed(eren) dat of die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevindt/bevinden, met uitzondering van cultuurgoederen die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of een lokaal bestuur, wat impliceert dat ook cultuurgoederen die eigendom zijn van federale instellingen hieronder vallen,[4] terwijl dat niet de bedoeling blijkt te zijn van de stellers van het voorontwerp. Nochtans moet de draagwijdte van dat begrip duidelijk zijn om het precieze toepassingsgebied van de ontworpen regeling te kunnen bepalen.

Gelet hierop zal uit de ontworpen regeling duidelijker moeten blijken wat wordt bedoeld met het begrip "privé-eigenaar", waarbij – indien het de bedoeling is om federale instellingen uit te sluiten van dat begrip, maar vzw's en stichtingen hier wel onder te brengen, zoals blijkt uit het antwoord van de gemachtigde – zal moeten worden nagegaan wat wordt aangevangen met vzw's of instellingen die worden opgericht door de federale overheid maar een van die overheid afzonderlijke rechtspersoonlijkheid hebben.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

5. In artikel 3, 4°, van het voorontwerp kan beter gewag worden gemaakt van een "verzoek tot teruggave" (in plaats van "teruggaveverzoek"), aangezien het dat begrip is dat in

[3] Het moet niet noodzakelijkerwijs om culturele instellingen gaan: ook andere instellingen kunnen eigenaar zijn van een cultuurgoed in de zin van artikel 3, 6°, van het voorontwerp.

[4] Dergelijke cultuurgoederen zijn immers niet de eigendom van de Vlaamse Gemeenschap of van een lokaal bestuur.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

artikel 3, 9°, van het voorontwerp wordt gedefinieerd en vervolgens verderop in de tekst wordt gebruikt.

Artikel 5

6. Luidens artikel 5, 2°, van het voorontwerp heeft de restitutiecommissie tot taak een advies te formuleren over een verzoek tot teruggave van “cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden, maar geen deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap”. Die ruime omschrijving van de taak van de restitutiecommissie zou betekenen dat de commissie ook advies zou kunnen formuleren over cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap in federale instellingen bevinden, terwijl uit wat voorafgaat (opmerking 4) blijkt dat het niet de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp dat de commissie ook ten aanzien van dergelijke cultuurgoederen advies kan verlenen.

Bijgevolg zou in artikel 5, 2°, van het voorontwerp moeten gewag worden gemaakt van cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden en die eigendom zijn van een lokale overheid of van een privé-eigenaar, ervan uitgaande dat in de ontworpen regeling wordt verduidelijkt dat federale instellingen niet onder dat laatste begrip vallen.

Artikel 6

7. Luidens artikel 6, 1°, van het voorontwerp brengt de restitutiecommissie, “in voorkomend geval, de instelling die het cultuurgoed in bewaring heeft” op de hoogte van de adviesvraag van de Vlaamse Regering of van de verzoeker. In punt 2° van hetzelfde artikel wordt dan weer gewag gemaakt van de “bewarende instelling” die op de hoogte wordt gebracht van de adviesaanvraag van de lokale overheid of van de verzoeker.

Het is aangewezen in beide bepalingen een identieke formulering te gebruiken.

Hetzelfde geldt voor artikel 8 van het voorontwerp.

Artikel 7

8.1. In artikel 7 van het voorontwerp worden de criteria bepaald aan de hand waarvan de ontvankelijkheid van adviesaanvragen wordt beoordeeld. Te dien aanzien vloeit uit artikel 7, 1°, e), 2°, e), 3°, a), 4°, d), en 5°, a), van het voorontwerp voort dat duidelijkheid moet worden verschaft over de huidige juridische status van het cultuurgoed door, respectievelijk, de Vlaamse Regering, de lokale overheid of de huidige privé-eigenaar.

In het geval dat de Vlaamse Regering, de lokale overheid of de huidige privé-eigenaar zelf de adviesaanvraag indient, kunnen zij zonder probleem inzicht verschaffen over de huidige juridische status van het cultuurgoed in kwestie. Anders is het evenwel wanneer de verzoeker de adviesaanvraag indient. In dat geval wordt immers de ontvankelijkheid van de

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

adviesaanvraag van de verzoeker afhankelijk gemaakt van de medewerking van een derde, waarop de verzoeker geen invloed heeft.

Dat is des te prangender nu, in tegenstelling tot wat in het oorspronkelijke voorontwerp was bepaald, niet langer is vereist dat de verzoeker en de eigenaar vrijwillig in onderling overleg overeenkomen het dossier voor te leggen aan de restitutiecommissie.[5]

Teneinde te vermijden dat het de verzoeker de facto onmogelijk wordt gemaakt een adviesaanvraag in te dienen in het geval de Vlaamse Regering, de lokale overheid of de privé-eigenaar nalaat duidelijkheid te verschaffen over de huidige juridische status van het cultuurgoed, is het aangewezen de voormelde ontvankelijkheidsvoorwaarde aan te vullen zodat (wanneer de Vlaamse Regering, de lokale overheid of de privé-eigenaar in gebreke blijft) ook de verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld om dat te doen.

8.2. In artikel 7, 1°, c), 2°, c), 3°, c), 3), 4°, c), en 5°, c), 3), van het voorontwerp wordt zowel gewag gemaakt van de *oorspronkelijke*, als van de *voormalige* eigenaar. Aangezien het om een en dezelfde persoon lijkt te gaan, schrijve men op systematische wijze “de oorspronkelijke eigenaar”.[6]

Hetzelfde geldt voor artikel 25, 1°, c), van het voorontwerp.

8.3. In artikel 7, 4° en 5°, van het voorontwerp moet worden verwezen naar een cultuurgoed dat *eigendom* is van een privé-eigenaar (in plaats van “dat deel uitmaakt van het bezit van een privé-eigenaar”). Uit artikel 6, 3°, van het voorontwerp blijkt immers dat de adviesaanvraag betrekking heeft op “een verzoek tot teruggave van een cultuurgoed dat eigendom is van de privé-eigenaar”. Ook ten aanzien van de lokale overheden wordt overigens gewag gemaakt van een cultuurgoed dat eigendom is van een lokale overheid (artikel 7, 2° en 3°, van het voorontwerp).

Artikelen 8 en 9

9.1. Uit artikel 8 van het voorontwerp vloeit voort dat de restitutiecommissie een advies dat betrekking heeft op een verzoek tot teruggave van cultuurgoederen die deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap, bezorgt aan de Vlaamse Regering en een afschrift ervan aan de verzoeker en aan de bewarende instelling (lees: de instelling die het cultuurgoed in bewaring heeft)[7]. In artikel 9 van het voorontwerp wordt bepaald dat de commissie een advies dat betrekking

[5] De gemachtigde gaf over deze wijziging de volgende toelichting: “Het is de bedoeling om alle partijen (Vlaamse overheid, lokale besturen alsook privépersonen) op dezelfde manier te behandelen en hen dus allen de kans te geven om eenzijdig een adviesvraag in te dienen bij de restitutiecommissie.Er bestaat immers de mogelijkheid dat een huidige privé-eigenaar niet geneigd is tot samenwerking met een verzoeker tot teruggave, waardoor die verzoeker tot teruggave nooit een advies kan vragen bij de restitutiecommissie. Hierdoor wordt de verzoeker de kans om een advies te vragen ontnomen, louter en alleen omdat het cultuurgoed zich niet in een publieke collectie bevindt. Het huidige eigenaarschap van het cultuurgoed is voor de verzoeker van geen belang, in het licht van het mogelijke onrecht en de tragiek van de nazivervolging. Om die reden is het belangrijk om ook de optie tot eenzijdige adviesvraag inzake cultuurgoederen in privé-eigendom mogelijk te maken.”

[6] Elders in het voorontwerp wordt overigens ook gewag gemaakt van “de oorspronkelijke eigenaar”: zie de artikelen 3, 2° en 9°, 5, 4°, 19, 1° en 2°, en 25, 1°, c), van het voorontwerp.

[7] Zie opmerking 7.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

heeft op een verzoek tot teruggave van cultuurgoederen die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap bevinden, maar geen deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap (lees: die eigendom zijn van een lokaal bestuur of van een privé-eigenaar)[8] bezorgt aan de indieners van de aanvraag.

Aldus doet de ontworpen regeling een verschil in behandeling ontstaan tussen twee categorieën van verzoekers: enerzijds, de verzoekers waarvan het verzoek betrekking heeft op een cultuurgoed dat deel uitmaakt van de Collectie Vlaamse Gemeenschap, die sowieso een afschrift ontvangen van het advies, ook al hebben ze zelf de adviesaanvraag niet ingediend en, anderzijds, de verzoekers waarvan het verzoek betrekking heeft op een cultuurgoed dat eigendom is van een lokale overheid of van een privé-eigenaar, die geen afschrift ontvangen van het advies wanneer ze de adviesaanvraag niet zelf hebben ingediend. Dit verschil moet kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

9.2. In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende gesteld:

> "Er wordt voor gekozen om toe te laten dat lokale overheden, privé-eigenaars en verzoekers ook eenzijdig een adviesaanvraag over een teruggaveverzoek van cultuurgoederen die geen deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap maar zich wel bevinden binnen de Vlaamse Gemeenschap, indienen bij de restitutiecommissie. In deze gevallen worden de adviezen verstrekt aan degene op wiens initiatief de zaak voor advies aan de commissie werd voorgelegd."

Het enkele gegeven dat lokale overheden, privé-eigenaars en verzoekers eenzijdig een adviesaanvraag kunnen indienen volstaat niet om het voormelde verschil in behandeling te verantwoorden. In het geval van cultuurgoederen die deel uitmaken van de Collectie Vlaamse Gemeenschap kan de Vlaamse Regering immers ook eenzijdig een adviesaanvraag indienen,[9] hetgeen niet verhindert dat in dat geval de verzoeker een afschrift van het advies ontvangt.

Er zal dus in een deugdelijke verantwoording moeten kunnen worden voorzien voor het voormelde verschil in behandeling. Indien geen dergelijke verantwoording voorhanden is, moet de ontworpen regeling worden aangepast.

Artikel 13

10. Luidens artikel 13, eerste lid, van het voorontwerp kan de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst om het claimonderzoek uit te voeren, binnen dat kader en *onder voorwaarde van vertrouwelijkheid zoals bepaald in artikel 28*, informatie uitwisselen met onderzoekers waarover deze dienst van mening is dat ze een bijdrage leveren voor het claimonderzoek.

In artikel 28, eerste lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat *elke persoon die, in welke hoedanigheid ook*, betrokken is bij de uitvoering en de toepassing van het aan te nemen

[8] Zie opmerking 6.

[9] In artikel 6, 1°, van het voorontwerp wordt immers gewag gemaakt van "de Vlaamse Regering *of* de verzoeker", net zoals in de punten 2° en 3° van die bepaling gewag wordt gemaakt van "de lokale overheid of de verzoeker" en "de verzoeker of de privé-eigenaar".

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

decreet, gehouden is tot geheimhouding voor alle zaken waarvan die persoon kennis krijgt bij de uitvoering van diens taken. Gelet op de algemene draagwijdte is die bepaling ook van toepassing op de onderzoekers waarmee de dienst overeenkomstig artikel 13, eerste lid, van het voorontwerp informatie uitwisselt. Bijgevolg is het niet nodig in die bepaling te preciseren dat die informatieuitwisseling gebeurt onder de voorwaarde van vertrouwelijkheid zoals bepaald in artikel 28.

Artikel 16

11. Luidens artikel 16, eerste lid, van het voorontwerp maakt de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst, de adviezen van de restitutiecommissie openbaar "als die geen gegevens bevatten die niet verspreid mogen worden conform artikel II.2, vierde lid, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018".

Dit zou betekenen dat als het advies wel gegevens bevat die niet mogen worden verspreid overeenkomstig de voormelde bepaling van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, het advies in zijn geheel niet wordt openbaar gemaakt. Uit de memorie van toelichting kan evenwel worden opgemaakt dat dit niet de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp. In de memorie wordt dienaangaande immers het volgende gesteld:

> "[i]ndien een advies dergelijke informatie bevat, wordt deze verwijderd. Het gedeelte van het advies dat niet onder één of meer van de uitzonderingsgronden van artikel II.34, II.35 en II.36 valt, wordt openbaar gemaakt."

Het voorontwerp moet hiermee in overeenstemming worden gebracht.

Artikel 18

12. In artikel 18, 6°, van het voorontwerp moet meer specifiek worden verwezen naar de "*huidige* eigenaar".[10]

Artikel 19

13. In artikel 19, 2°, van het voorontwerp schrijve men "*alle bekende* rechthebbenden".[11]

[10] Zie artikel 14, tweede lid, van het voorontwerp.

[11] Zie artikel 7, 1°, c), 2°, c), 3°, c), 3), 4°, c), en 5°, c), 3), van het voorontwerp.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

Artikel 22

14. In artikel 22 van het voorontwerp kan het woord “restitueren” beter worden vervangen door het woord “teruggeven”, gelet op de definitie van het begrip “teruggave” in artikel 3, 8°, van het voorontwerp.

Artikel 24

15. In artikel 24 van het voorontwerp worden de categorieën van personen vermeld waarop de verwerking van persoonsgegevens die gebeurt in het kader van het aan te nemen decreet, betrekking heeft. Daarbij worden, naast de leden van de restitutiecommissie (3°), de externe experten vermeld die op verzoek van de restitutiecommissie betrokken worden bij de behandeling van de adviesvragen door de restitutiecommissie (4°).

Met “externe experten” lijken de externe experten te worden bedoeld waarop de restitutiecommissie een beroep kan doen overeenkomstig artikel 13, tweede lid, van het voorontwerp. Artikel 13, eerste lid, van het voorontwerp voorziet daarnaast evenwel in de mogelijkheid voor de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst om in het kader van het claimonderzoek informatie uit te wisselen met onderzoekers waarover deze dienst van mening is dat ze een bijdrage leveren voor het claimonderzoek.

Vermits die onderzoekers in de ontworpen regeling worden onderscheiden van de externe experten, en het aannemelijk lijkt dat ook hun persoonsgegevens zullen worden verwerkt, zouden zij ook moeten worden vermeld in artikel 24, 4°, van het voorontwerp (of in een afzonderlijk punt in dat artikel[12]).

Artikelen 28 en 29

16. Luidens artikel 28, tweede lid, van het voorontwerp maakt de bevoegde dienst die de Vlaamse Regering aanwijst de adviezen van de restitutiecommissie geanonimiseerd publiek. In artikel 29 van het voorontwerp wordt dan weer bepaald dat diezelfde dienst het advies van de restitutiecommissie met verwijdering van persoonsgegevens, en de namen van eventuele betrokken publieke overheden en publieke instellingen kan bekendmaken “conform de geheimhoudingslicht, vermeld in artikel 28”.

De verhouding tussen beide artikelen is niet duidelijk. Ook wat in de toelichting wordt uiteengezet ten aanzien van artikel 29 van het voorontwerp verschaft niet de nodige verduidelijking. Zo rijst de vraag of het werkelijk de bedoeling is om in twee regelingen te voorzien betreffende de openbaarmaking van de adviezen van de restitutiecommissie en zo ja, of de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst dan mag kiezen tussen een geanonimiseerde bekendmaking en een bekendmaking met verwijdering van persoonsgegevens.

[12] In welk geval artikel 25, 3°, van het voorontwerp hieraan moet worden aangepast.

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡

De artikelen 28 en 29 van het voorontwerp moeten in het licht hiervan worden herbekeken. Indien artikel 29 wordt behouden, moet worden bepaald dat die regeling geldt “in afwijking van de geheimhoudingsplicht vermeld in artikel 28” (in plaats van “conform de geheimhoudings[p]licht, vermeld in artikel 28”).

Artikel 32

17. In artikel 32 van het voorontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om voor iedere bepaling van het aan te nemen decreet de datum van inwerkingtreding te bepalen.

Gelet op de verwevenheid van de ontworpen bepalingen, lijkt een getrapte inwerkingtreding van het aan te nemen decreet moeilijk denkbaar, zodat de Vlaamse Regering beter kan worden gemachtigd om de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet te bepalen. Te dien aanzien moet wel in herinnering worden gebracht dat, om te vermijden dat die delegatie op gespannen voet zou staan met het beginsel, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, volgens hetwelk de regering decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen, een uiterste datum moet worden bepaald waarop het aan te nemen decreet in werking treedt indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER Wouter PAS

‡LW-CBJJBICB-HJHJIVT‡